

*Liels gliemežvāks,
Kas izskalots krastā*

*Dedz simtiem gaismiņu:
„Bērniņ – nāc un mācīties sāc!”*

(Ralfs Leinasars)

Gliemežvāks

Salacgrīvas vidusskolas avīze

2015. gada Oktobris Nr. 1

11.novembris - Lāčplēša diena

Lāčplēša dienu Latvijā atzīmē par godu neatkarīgās Latvijas valsts armijas uzvarai pār Rietumu brīvprātīgo armiju jeb tā saukto Bermonta karaspēku 1919. gada 11. novembrī. Pieminot šo notikumu, Lāčplēša dienā tiek godināti Latvijas brīvības cīnītāji.

Laika posms no 1918. gada 18. novembra – Latvijas Republikas proklamēšanas dienas – līdz 1919. gada 11. novembrim – Rīgas atbrīvošanai no iekarotāju karaspēka – ir viens no sarežģītākajiem Latvijas vēsturē. Lai gan 1918. gadā tika pasludināta Latvijas neatkarība, valstī vēl aizvien atradās vācu un krie-

vu karaspēks, un tikai 1919. gadā, kad Latvijas Brīvības cīņu laikā iekarotāji tika padzīti no Rīgas, kļuva skaidrs, ka valsts ir atguvusi un nostiprinājusi savu neatkarību.

Bermontiāde ir ievērojama ar to, ka sākotnēji salīdzinoši nelielā Latvijas valsts armija ar ierobežotiem resursiem spēja sakaut skaitliski daudz lielāko un labāk bruņoto Rietumu brīvprātīgo armiju. Kā galvenie Latvijas valsts armijas uzvaras iemesli tiek minēti – latviešu karavīru drosme un varonīgums; sabiedroto valstu sniegtais atbalsts Latvijai; pretinieka armijas inici-

atīvas trūkums un sliktā kaujas organizācija.

Lāčplēša diena ir nozīmīga arī ar to, ka 1919. gada 11. novembrī tika dibināts Latvijas valsts apbalvojums – Lāčplēša Kara ordenis ar devīzi „Par Latviju”. Lāčplēša kara ordeni piešķīra Latvijas armijas karavīriem, bijušo latviešu strēlnieku pulku karavīriem, kā arī ārzemniekiem, kuri piedalījās Latvijas Brīvības cīņās vai sniedza ieguldījumu un sekmēja Latvijas valsts nodibināšanu.

Salacgrīvā, atzīmējot šo dienu, notiek lāpu gājiens. Apmeklē arī Tu šo pasākumu, lai godinātu kritušos karavīrus! Vari aizdegt mājās svecīti kopā ar savu ģimeni. Kāds varbūt dosies uz Rīgu, kur šogad atkal pie pils mūriem degs tūkstošiem svecīšu liesmiņu.

**Materiālu sagatavoja
skolotāja Lolita Valaņina**

Redakcijas vēstule

Vēl nesen izbaudījām vasaru ar siltiem saules stariem, peldēm jūrā un upē, ar jauki pavadītiem atpūtas brīžiem kopā ar savām ģimenēm, ar neaizmirstamiem ceļojumiem. Tā varētu turpināt. Arī septembris un oktobra sākums mūs lutināja ar siltu un saulainu laiku. Dzirdējām debess aizlidojošu putnu kāšu un baru klaigas. Izbaudījām krāsaino lapu čaukstēšanu zem mūsu kājām. Labo darbu nedēļā arī skolēni centās tās savākt kaudzēs, bet vējam nepavēlēsi, un dažas dienas vērojām dzeltenu lapu virpuļus. Bet nu jau pie sāniem glaužas rudens vēsums, ātrāk mājās liek atgriezties rūpās lietūs lāses un ātrāk iestājusies tumsa. Sācies veļu laiks ar svečīšu liesmiņām, kuras iedzīdām saviem mīļajiem, kuri vairs neatrodas mūsu vidū, bet mēs viņus pieminām savās domās, savās sirdīs. Pats dienas ritējums mums visiem ir mainījies. Rudens ir brīnišķīgs pārdomu laiks, jo vairs nav lielās skriešanas un gribas arvien vai-

rāk laika pavadīt sarunās, dalīties atmiņās, grāmatu lasīšanā, ģimenēs biežāk notiek kopīgas TV pārraižu skatīšanās. Tāpēc arī šoreiz avīzītē ir jaukas atmiņas par vasaru, ir pašsacerēti dzejoļi. Skolēni dalās pieredzē par labi padarītiem darbiem. Esam aizvadījuši pirmos divus mēnešus jaunajā mācību gadā, bet bez mācību darba skolēni ir paveikuši daudz citu labu darbu. Ar labiem darbiem sagaidīsim arī mūsu Latvijas dzimšanas

dienu! Paldies visiem, kuri raksta par savās klasēs padarīto, par saviem personīgiem piedzīvojumiem. Paldies visiem skolotājiem, kuri mudina savus audzēkņus rakstīt par notiekošo! Man ir pieteikušies palīgi- 5.a klases meitenes. Mācīsimies sadarboties avīzītes tapšanā. Tikai kopīgiem spēkiem mums top mūsu "Gliemežvāks".

Skolotāja Lolita

Lapas čaukst un krāsojas, klasnieki, ienākot skolā, var saprast, ka rudens klāt! būs bailīgi, nerunās, sēdēs Gandrīz divus mēnešus jau kaktā vieni paši. Bet tā esam skolā mācījušies, bet nav! Viņi ir aktīvi, draudnesmu dzirdējusi, ka kāds dzīgi, patīk runāties un teiktu, ka viņam nepatīk man tas arī ļoti patīk! Cesskola. Pirmklasnieki ar ru, ka jums arī patīk iet sajūsmu gaidīja skolu. Sāskolā! kumā domāju, ka pirm-

Rudens

Tu nāc kā cerēts šai rudenī
Šai rudenī apskausi mani
Un sildīsi mani ar savām siltajām rociņām.

Ance Kalniņa, 5.a

18.novembris - Latvijas Neatkarības proklamēšanas diena

1918.gada 18.novembrī Latvijas Nacionālajā teātrī tika pasludināta neatkarīga Latvijas valsts. Šī diena Latvijā ir svētku diena – nestrādā valsts iestādes un lielākā daļa privāto uzņēmumu, notiek dažādi pasākumi visas dienas garumā. 18.novembris ir Latvijas dzimšanas diena – lai arī vēl nebija nospraustas valsts robežas, apņēmīgu nacionālistu grupa šajā dienā 1918.gadā proklamēja neatkarīgu Latvijas valsti. Vēl vairākus mēnešus pēc

šī drosmīgā soļa norisinājās karadarbība – Krievijas impērija negribēja zaudēt nozīmīgu teritoriju. Taču joprojām tieši šī diena ir katram latvietim pati nozīmīgākā valsts svētku diena. 18.novembrī visas dienas garumā notiek dažādi pasākumi visā Latvijā. Rīgā svētku svinības sākas dienas pirmajā pusē ar svinīgo gājieni un ziedu nolikšanu pie Brīvības pieminekļa, tajā piedalās arī Latvijas valsts

prezidents un citas valsts augstākās amatpersonas.

Pēcpusdienā 11. Novembra krastmalā notiek svinīgā Nacionālo bruņoto spēku parāde, vakarpusē pilsētā notiek lāpu gājieni. Svētku diena Rīgā noslēdzas ar krāšņu ugunošanu virs Daugavas.

Pasākumi notiks arī mūsu pilsētā un mūsu skolā. Sagaidīsim šos svētkus ar labiem darbiem, labām domām!

Skolotāja Lolita Valaņina

Tuvojas Mārtiņdiena

Mārtiņi latviešu gadskārtu parāžās ir svinama diena, kas iezīmē rudens beigas un ziemas sākumu. Aprakstos par folkloru sastopami dažādi svētku nosaukuma – Mārtiņu vai Mārtiņdienas – skaidrojumi. Te jāņem vērā kāda sena tradīcija, kuras aizsākums meklējams 601. gadā pēc pāvesta Gregora I rīkojuma. Šai laikā katoļi centās pagānu svētkus apvienot ar kristīgo svinamajām dienām, aizvietojojot senos mītiskos nosaukumus ar kristīgās ticības svēto vārdiem (piem., Jānis, Pēteris, Mārtiņš u. c.). Tādēļ, skaidrojot jebkuru latviešu gadskārtu pēc nosaukuma, jābūt ļoti uzmanīgiem. Nepārprotami ir tas, ka gadskārtu svinamās dienas vienmēr ir bijušas ciešā sakarā ar zemkopju darba secību, kuru noteica attiecīgā gadalaika dabas apstākļi. Mārtiņi noslēdza garu un smagu darba posmu, kurš sākās ap Jēkabiem ar rudzu pļauju un tad turpinājās pēc Miķeļiem, padarot atlikušos rudens darbus, kamēr zeme nav aizgājusi pie miega. Līdz Mārtiņiem bija jābeidz rudens aršana un kulšana, lai

nosvinētu arī apkūlības. Pēc Mārtiņiem beidzās arī pieguļas un ganu laiks. Par darbiem, kas jāpadara līdz Mārtiņiem, stāsta daudzi latviešu ticējumi. Līdz Mārtiņiem jāapar zeme, jo pēc Mārtiņdienas tā dodas atpūtā, ja

tad ziema būs silta. Dainās Mārtiņu galdā minēti plāceņi, medus, alus, dažādi gaļas ēdieni un, protams, Mārtiņu gailis. Daudzinātā Mārtiņu zoss ir vairāk raksturīga ģermāņu tautu Mārtiņdienas mielastos. Mār-

to traucē miera periodā, tad nākamajā gadā nav gaidāma nekāda raža. Pēc Mārtiņdienas nejāj pieguļā, jo tad zirgus plēš vilki, kam šai laikā atļauts darīt, ko grib. Arī par laika vērojumiem Mārtiņdienā stāsta daudzi ticējumi. Piemēram, ja Mārtiņos sniegs uz jumtiem, būs gara ziema. Ja Mārtiņdiena ir miglaina,

tiņdienai raksturīga arī zilēšana, kad jaunās meitas varēja uzzināt sava nākamā vīra izskatu. Visjautrākā un skaistākā Mārtiņu ieraža ir maskotie gājieni, kuri turpinājās līdz pat Ziemsvētkiem un beidzās Meteņos.

masu, to atdzesē un ēd!

Turpini lasīt! ➔

Mūsu skolā Mārtiņdienu laikam gaida visi, jo pie mums iesakņojusies laba tradīcija- Mārtiņdienas tirgus. Sākumskolas skolēni to gaida, lai varētu tirgoties, bet pārējie- kā iespēju par saprātīgām cenām iegādāties gardas lietas, arī interesantus roku darinājumus. Šai dienā skolā ir mazliet skaļāk, jo jaunāko klašu skolēni iet gan rotaļās, gan dodas no klases uz klasi masku gājienā. Liels palīgs šo tradīciju kopšanā mums ir Zenta Mennika. Lai visiem lustīga Mārtiņdiena!

Skolotāja Lolita Valaņina

Kāds būs laiks?

Ja Mārtiņa diena jauka un skaid-

ra, tad ziemā būs liels sals.

Ja Mārtiņa diena ir miglaina, tad ziema būs silta.

Ja Mārtiņa dienā salst, tad ap Ziemassvētkiem būs silts laiks.

Kāds laiks Mārtiņā, tāds Ziemassvētkos.

Ja Mārtiņa dienā sniegs uz jumtiem, būs gara ziema.

Ja Mārtiņdienā zosis iet pa ledu, tad Ziemassvētkos tās peldēs pa ūdeni.

Ja Mārtiņdienā zosis staigā pa dubļiem, tad Lieldienās tās ies pa ledu.

Ja ap Mārtiņiem kokos un krūmos redzamas zaļas lapas, tad

nākamā gadā ap Vasarsvētkiem būs maz zaļu lapu.

Ja Mārtiņos salst – Katrīnas un Andreji būs slapji, tajos līs.

Recepte

Kārumi bērniem – cukurgailītis

Sastāvdaļas:

Uz vienu litru piena 500 g cukura

Pagatavošana:

Pienu izmaisa ar cukuru. To uz lēnas uguns vāra, līdz masa sāk biezēt. Gatavības pazīme: ja masa, iepilinot glāzē ar aukstu ūdeni, tūlīt sacietē, tā ir gatava. Tad formas trauciņus izsmērē ar sviestu un tajā salej piena - cukura masu, to atdzesē un ēd!

Pirmie mēneši skolā

Sākušās skolas gaitas, bet septembra sākumā mēs, 2.b klases skolēni, atcerējāmies aizgājušo vasaru – tās silto sauli un vasaras krāsainos piedzīvojumus.

nokrāsojis lapas un priecē ar siltumu. Kopā ar 2.a klases skolēniem devāmies ekskursijā uz Tērvetes dabas parku. Atgriezāmies ar jaunām zināšanām par

dalījās nodarbībā – uzzināja interesantus faktus par putniem, noskaidroja, kā pareizi barot putnus ziemā, kā atšķirt tos putnus, kuri liekas tik līdzīgi. Labo darbu nedēļā gatavojām pārsteigumu bērnu dārza grupīnai "Zaķēni". Tapa apgleznotas vāzītes. Putras mēneša programmas ietvarā klasē rīkojām konkursu "Ko es zinu par putru?" Secinājām, ka pazīstam graudaugus, zinām, no kā gatavo biezputras un protam uzrakstīt putras recepti. Kopā ar mums ikdienā klases dzīvi vēros Gudrā pūcīte, kura prātis novērtēt katru darbu un veikumu. Paldies par sadarbību skolotājām L. Valaņinai, I. Somai, V. Kalniņai, Z. Mennikai un Dagnijas krustmātei I. Kukai. Lai visiem veiksmīgs šis mācību gads!

Stāstījām vasarā redzēto, piedzīvoto, rādījām savus zīmējumus un fotogrāfijas. Priecājos, jo skolēni nebija aizmiruši, ka jālasa grāmatas. Daži skolēni vasarā jau izlasīja "Bērnu žūrijas 2015" grāmatas. Rudens jau

dzīvniecekiem, neaizmirstāmām atmiņām par skatu torni, Rūķīšu taku, atraktīvo Raganiņu. Rudens ir laiks, kad projām lido gājputni. Skolotāja I. Soma pārbaudīja, ko zinām par gājputniem. Skolēni ar aizrautību pie-

2.b klases skolēni un audzinātāja Evija

Lielākais vasaras piedzīvojums

Latvijas Skolu jaunatnes vērts, jo gala rezultāts bija superdziesmu un deju svētki bija rīgs. Šie svētki notiek vienu reizi piecos gados. Protams, lai mans vasaras lielākais piedzīvojums. Svētki notika Rīgā, bija daudz mēģinājumu no agra rīta līdz vēlam vakaram. Tas bija to viegli, bet mums viss izdevās. Par to man ir prieks! Iesaku visiem ko tādu piedzīvot! Protams, par to liels paldies skolo-tājai Anitai!

Rolands Daugulis, 2.b

Mana vasara

Mana vasara bija raiba. Es biju gan jūrā, gan upē. Kopā ar ģimeni es biju Igaunijas SPA centrā. Tur man ļoti patika. Vasarā es daudz laika pavadīju kopā ar tuviniekiem. Mēs ēdām saldējumu un zemenes, bijām priecīgi

un laimīgi. Vēl bijām suņu un kaķu patversmē. Vasara ir mans mīļākais gadalaiks!

Jasmīna Marija Altenburga, 2.b

Mans vasaras piedzīvojums

Manas ģimenes vaļasprieks ir kopā ar ģimeni, pilsētai, kurā dzīvosim, ceļošana. Tātad arī šī vasara redzējām, ka visapkārt paceļas noslēdzās ar ceļojumu, šoreiz uz kalni. Šie skati mums aizrauj kalniem. Mūsu mērķis bija aplūkot Tatra kalnus Polijā un Slo-vākijā. Nekādi alpīnisti neesam, bet nesteidzīgas pastaigas mums patīk. Jau tuvojoties Zakulieri, ar kājām iešu, kad pa-

augšos, varu vērot skaistu kalnu ainavu. Uzbraucot virsotnē, no lielā karstuma ne miņas, tikai +6 grādi. Kalna virsotnē aplūkoju meteoroloģiskā institūta staciju un atkal var vērot plašumus, ielejas un klinšainās kalnu grēdas. Cilvēku kustība tiek kontrolēta, tādēļ pēc 2 stundām jābrauc atpakaļ, lejā no kalna.

Slovākijas Tatri ir augstāki, cilvēki arī šeit var doties ar kājām pa kalnu takām līdz tā virsotnei. Mēs izmantojām transportu. Un atkal paveras brīnišķīgi skati ar kalnu ezeriem, klintīm, mežiem un viesnīcām, kuras uzceltas kalnu grēdās. Citā dienā aizceļojām uz Polijas otru lielāko pilsētu Krakovu, kura kādreiz bijusi valsts galvaspilsēta. Iebraucām Aušvicas koncentrācijas nometnē, tā bijusi lielākā nometne Vācijas okupētās Polijas teritorijā, Otrā pasaules kara laikā. Nepatīkamas sajūtas. Biju arī dažādos atrakciju parkos. Peldējos mazos ezeros, ēdu lielās avenas un tradicionālo kazas sieru ar brūkleņu ievārījumu.

Ernests Jānis Kupčs, 4.b

Vasaras ceļojums

Kopā ar ģimeni vasarā bijām Igaunijā. Tur mēs apmeklējām Igaunijas Aviācijas muzeju. Mūs pārsteidza tas, ka tur bija daudz lidmašīnu un helikopters. Dažās lidmašīnās varēja iekāpt. Vēl apmeklējām Zinātnes centru AHHA. Pārnakšņojām kempingā pie Peipusa ezera. Mēs redzējām lielo Igaunijas dižakmeni, tā apkārtmērs ir 48,5 m. Interesanti bija Igaunijas trīs ūdenskritumi. Negaidīts pārsteigums, braucot mājās, mums priekšā pār ceļu pārlēca zaķis.

Ceļojums bija ļoti interesants, garš. bet ceļš līdz mājām gan bija

Evija Keiša, 2.b

Muzikālā vasara

Šī vasara bija ļoti muzikāla, jo Salacgrīvā notika Positivus festivāls un klasiskās mūzikas festivāls. Taču viens no krāšņākajiem notikumiem man bija piedalīšanās Salacgrīvas novada mūzikas skolas nometnē. Tā notika sešas dienas augsta beigās. Nometnē piedalījās aptuveni 25 mūzikas skolas audzēkņi no Salacgrīvas un Liepupes. Tie skaņdarbi, kas mums pa vasaru bija jāmacās, nometnē netika spēlēti, jo mums skolotāji

bija sagatavojuši daudz interesantākas nodarbes. Pirmajā dienā mēs izlozējām skolotājus, pie kā parasti nemācāmies, nometnes laikā varējām izmēģināt dažādu instrumentu spēlēšanu. Piedalījāmies radošajās darbnīcās, gatavojām apsveikumus, svečturus un citas interesantas lietas, gājām uz veikalu, piedalījāmies orientēšanās sacensībās, rīkojām ballītes un filmu vakarus... Katru dienu notika cīņas ar ūdens baloniem, un mēs bijām

slapji. Vēl mēs lozējām slepenos draudziņus, kuriem klusītēm sagādājām dažādus pārsteigumus. Mums bija vēl daudz citas jaukas nodarbības, taču visskaitākais bija noslēguma koncerts, kur vecākiem rādījām apmēram 30 dažādus priekšnesumus, dziedājām, muzicējām, rādījām teātri, spēlējām ne tikai mūzikas instrumentus, bet arī uz saviem ķermeņiem. Mūzikas skolas nometne tiešām bija brīnišķīga!

Katrīna Ķūrena, 2.b

Mans vaļasprieks

Domāju, ka ikviens skolēns Salacgrīvas vidusskolā ir dzirdējis par sporta treniņiem airēšanā. Arī es par to biju dzirdējusi un redzējusi. Pagājušā mācību gada maija beigās klasē ienāca airēšanas treneris un pastāstīja par šiem treniņiem. Mani tas ieinteresēja. Un priekšā visa garā vasara! Nolēmu savu vasaru pavadīt pie ūdens un iemācīties ko jaunu. Kad es pirmo reizi ar brālēnu gāju uz airēšanu mani māca šaubas iet

vai nē. Tomēr aizgāju un man iepatikās. No tās reizes es eju vēl tagad. Iesācējiem airēšanā dod laivas ar balstiem, lai drošāk. Vēlāk jau tikām pie junioru laivām. Es visu vasaru trenējos, līdz pienāca lielā diena manas pirmās sacensības! Tās bija 2015.gada 12.septembrī. To uzzinot, es trenējos katru dienu. Sacensības vērot atbrauca mana ome ar pusbrāli. Tā bija satraukuma pilna diena. Sacensību dalībnieki bija sadalīti pa vecu-

mu grupām, atsevišķi meitenes un zēni. Diena bija piemērota sacensībām vējš minimāls, saule un siltums. Sacensībās piedalījās arī airētāji no Limbažiem. Savā vecumu grupā ieguvi 5. 6. vietu.

Esmu atradusi jauku brīvā laika pavadīšanas nodarbi. Iesaku arī tev pamēģināt šo aktīvo nodarbi!

Sintija Grīnvalde 4. b

Kopā ar folkloras kopu “Zēģelīte”

Šogad no 8. līdz 10. gājām Brīvdabas muzeju. Tur piedalījās daudz kolektīvu. Jūlijam piedalījās skolēnu dziesmu un deju svētkos. Es uzstājos ar folkloras kopu “Zēģelīte”. Mēs dziedājām, dejojām un gājām rotaļās. Brīvajā laikā izstai-

Nākamajā dienā uzstājāties Vērmanes dārzā. Tur iepirkāties tirdziņā. Kad bija ģenerālmēģinājums Mežaparka Lieļajā estrādē, bija ļoti agri jāceļas.

Jauki bija dejojot pie Brīvības pieminekļa. Visas šīs dienas bija ļoti interesantas.

Dagnija Kuka, 2.b

Jaunsargu nometne

Daudzi bērni skolā jau zina, kas ir jaunsargi un jaunsardze. Tas ir pulciņš, kurā var darboties gan zēni, gan arī meitenes.

Jaunsardzē jaunieši iestājas brīvprātīgi. Par jaunsargu var kļūt ikviens Latvijas iedzīvotājs vecumā no 10 līdz 21 ga-

diem. Jaunsargam jāprot Latvijas Republikas valsts valoda.

Jaunsargu devīze - “Augsim Latvijai!”

Esmu mācījies šajā pulciņā jau gadu. Tātad varu piedalīties arī jaunsargu nometnē, kura šogad notika tepat Kui-

vižos „Kapteiņu osta” teritorijā.

Nometnē piedalījās jaunie jaunsargi arī no citām Latvijas pilsētām. Dzīvojam teltīs, kuras paši cēlām, ik rītus bija rīta rosme, ierindas mācība, gandrīz kā „mazā armijā”. Visas trīs dienas notika sporta nodarbības gan pludmalē, gan uz ūdens. Visneticamākais bija tas, ka mūs pamodināja naktī un tuvākajā apkārtnē bija jāmeklē dažādi burti.

Summējot visu sacensību rezultātus, Salacgrīvas vidusskolas vienība uzvarēja. Bija interesanti!

Ernests Jānis Kupčs, 4.b

Ekskursija uz Ādažu militāro poligonu

14. oktobrī Salacgrīvas jaunsargu vienības 16 jaunsargi devās ekskursijā uz Ādažu militāro poligonu. Ierodoties poligonā, uzzinājām, ka lielākā daļa teritorijas tiek izmantota kaujas šaušanas un praktisko mācību rīkošanai. Mūsu ekskursija sākās medicīnas stacionārā. Tur pastāstīja, ka reizēm karavīri izliekas par slimiem, lai nebūtu jāpiedalās nodarbībās. Pēc tam devāmies uz poligona kapelu. Šo kapelu apmeklēja karavīri, viņu bērni un vecāki, un vietējie iedzīvotāji. Katru otrdienu karavīriem notiek svētbrīdis. Mūs pārsteidza, ka poligons ir kā liela, noslēgta pilsēta, kurā vēl atrodas kazarmas. Tajās katrā istabā guļ viena nodaļa. Otra

ievērojama vieta ir sporta zāle, kurā var nodarboties ar alpīnismu, spēlēt florbolu, trenēties boksā. Un, protams, arī ēdamzāle ir vieta, kuru apmeklēja karavīri un kurā arī mēs ēdām garšīgas pusdienas. Katrs varēja izvēlēties, ko labprāt ēstu. Turpinājumā mūs iepazīstināja ar poligona apkārtni. Uzzinājām, kā un ar ko tiek atmīnētas mīnas, apskatījām granātas un munīciju, kas tiek lietota mācībās. Taču visvairāk patika tanki, kuros varēja ne tikai iekāpt, bet arī pataustīt, izpētīt un uzdot karavīriem jautājumus. Ar interesi apskatījām karavīru ekipējumu. Poligonā notiek arī starptautiskās militārās mācības, par to uzzinām arī mēs, jo Salacgrīvai

cauri. Turpinājumā mūs iepazīstināja ar poligona apkārtni. Uzzinājām, kā un ar ko tiek atmīnētas mīnas, apskatījām granātas un munīciju, kas tiek lietota mācībās. Taču visvairāk patika tanki, kuros varēja ne tikai iekāpt, bet arī pataustīt, izpētīt un uzdot karavīriem jautājumus. Ar interesi apskatījām karavīru ekipējumu. Poligonā notiek arī starptautiskās militārās mācības, par to uzzinām arī mēs, jo Salacgrīvai cauri brauc militārā transporta kolonas. Ekskursija visi patika, un mēs sākam paldies savam jaunsargu instruktoram O. Liedeskalniņam par ekskursiju.

Mikus Rodrigo Viļķins, 4.a

Ekskursija Tērvetes dabas parkā

Bija jauka septembra diena. Mēs devāmies ekskursijā uz Tērvetes dabas parku. Tur braucām ar autobusu. Ceļš bija garš-3 stundu brauciens. Pa ceļam varējām vērot pārmaiņas, kas notiek ar kokiem rudenī. Dažviet tie jau iekrāsojuši savas lapas sarkanas. Aizbraucot Tērvetē, mūsu mazais pārgājiens varēja sākties. Ar vilcieniņu mūs aizveda uz nodarbību Zaļajā klasē.

Zaļās klases skolotāja mums pastāstīja daudz interesanta par to, kas notiek mežā. Uzzinājām, cik ilgi jāaug kokiem, lai tos varētu zāgēt un lietderīgi izmantot. Pārrunājām, kāpēc koki mums vajadzīgi, kur tos izmanto. Skolotāja pastāstīja, kādi dzīvnieki dzīvo Latvijas mežos, ko viņi dara rudenī, no kā pārtiek, kā tiek regulēts viņu daudzums mežos. Bija interesanti apskatīt, kādas pēdas dzīvnieki atstāj mežā, dzīvnieku ādas, galvaskausus. Nodarbība paskrēja nemanot, jo bija interesanti klausīties un uzzināt daudz jauna.

Pēc nodarbības Zaļajā klasē ar vilcieniņu devāmies uz skatu torni. Kad uzkāpām pašā augšā, mums pavērās skaists skats uz apkārtni. Secinājām, cik Latvija ir skaista un zaļa.

Tad sekoja pusdienas. Labi paēduši, kājām devāmies uz Rūķu ciemu, lai apskatītu, kā koku var izmantot rūķu mājiņā un citu būvju celtniecībā. Rūķu ciemā tiešām bija skaisti. Visu celtnu

būvei bija izmantots tikai koks. Ļoti daudz bija izmantoti zari, kurus grūtāk varbūt izmantot galdniecībā, kokzāģētavās. Redzējām interesantus žogus, mājiņas, rūķu namdaru darbnīcu, dzirnavas, sliedes, raktuves un citas celtnes- visas no koka.

Pat sēnes mežā bija izaugušas no koka! Kad Rūķu ciemā visur

dažviet pat biedējoši. Pabijām raganiņas Kikas mājiņā uz vistas kājas, Velna kambarī. Jauka bija tikšanās ar pašu raganiņu, kura mūs apsmidzināja, nopēra, lai aizdzītu mūsu blēņas, bet beigās pacienāja arī ar "zaķu spirinām".

Laiks paskrējis nemanot, bet tik daudz vēl būtu jāapskata. Devā-

bija izložnāts, viss apskatīts, ceļš mūs tālāk veda uz Pasaku mežu, lai apciemotu raganiņu Kiku. Bet, lai tur nokļūtu, pārvarējām dažādus šķēršļus, kuru pagatavošanā arī bija izmantots tikai koks. Tas bija jautri, sportiski un interesanti. Nemanot nonācām raganas valstībā. Koku zaros redzējām gan zirnekļus, gan putnus, gan ērmīgus radījumus-koka figūras. Varējām salīdzināt, kādas bija mūsu celtās rūķu mājiņas klasē. Ceļš uz raganas Kikas mājvietu veda gar interesantu zaru žogu. Viss izskatījās diezgan noslēpumaini,

mies uz rotaļu laukumu. Arī tur visu lielo ierīču pagatavošanā bija izmantots koks no apkārtnes mežiem. Visiem ļoti patika labirints, kaut to izstaigāt, lai tiktu arī ārā, nemaz nebija tik viegli. Aktīvi atpūtāmies, kārtīgi paēdām, lai varētu doties ārā no Tērvetes dabas parka teritorijas uz savu autobusu.

Mums ļoti patika šī diena, kuru pavadījām Tērvetes dabas parkā. Secinājām, ka Latvijā ir tik daudz skaistu vietu, kuras būtu jāapskata. Latvija ir maza, bet zaļa valsts, ar daudzveidīgu dabu. Mēs tik maz vēl zinām gan par kokiem, gan par dzīvniekiem mūsu mežos. Šis pārgājiens pa Tērvetes dabas parku bija ļoti izzinošs. Ar mums kopā ceļoja arī 2.b klase.

**Elīza Eglīte, Paula Eglīte,
Jasmīne Majore,
Ance Ozoliņa-Mennika,
Elizabete Licīte,
Mare Malvīne Īstenā,
Madara Metuse,2.a**

Pārgājiens "Atvadas vasarai"

Ceturtdiena, 3. septembris. Klāt pārgājiena diena. Es gaidīju šo dienu/ Kristīne/. Pārgājiena dienā es pamodos ar smaigu sejā/ Annija M./. Man patika, ka sagaidīja siltā un spožā saulīte, kas mūsu ceļu gar ūdeni un pa niedrēm, mežu padarīja vēl spožāku un aizraujošāku / Meisija/.

Kā parasti mūsu satikša-

gija/. Mēs turpinājām ceļot gar jūru. Jāatzīstas, ka tā smirdēja pēc vecām olām. Bet nekas izcietām / Tomass/.

Gar jūras krastu ejot ieraudzījām medūzas. Tās izskatījās rožaini baltas ar sārtiem vadiņiem./ Meisija, Annija M., Annija B./.

Nonācām jūras malā.

palīgā. Arī man bota iegrima līdz potītēm. Tas nu gan bija piedzīvojums / Nellija/.

Man patika kāpt kokā un turēt "Lielo koku" / Dāvis, Nellija, Daniels/.

"Kraujās" ieturējām maltīti. Mēs meitenes pa viļņiem skrējām. Bija jauki / Asnāte/.

Tālāk devāmies uz Lauteru mežu, kurš visātrāk un vairāk salasīs ogas. Bet, vispirms, tās jāatrod. Es un Gabriela salasījām mellenes / Rūta/.

Tad mēs ieraudzījām – alu, un tanī paslēpāmies / Estere/.

Lēnām devāmies mājup. Dodoties pa Sila ielu, kāda tante mūs pacienāja ar āboliem / Estere, Daniels/.

Šis pārgājiens man patika, jo varējām izskraidīties pēc sirds patikas / Anna/.

Vienīgais, kas man patika ogu lasīšana, lai gan es nelasīju/ Dāvis/.

Mums patika!

**Pārdomas apkopoja
skolotāja Edīte
Liedeskalniņa, 4.a**

nās vieta – pilsētas bibliotēka. Un nu sākās piedzīvojums / Rūta/. Pirmo, ko mēs piedzīvojām bija mols un skaistā jūra. Mēs staigājām pa akmeņiem / Arvīds, Rūta/.

Tad devāmies tālāk. No sākuma gājām cauri niedrēm. Izgājām jūras malā un devāmies uz priekšu. Tad bija jānovelk apavi un bridām pa ūdeni / Me-

leturējām mazas brokastīņas un pa mežā taku devāmies tālāk / skolotāja/. Man patika iet pa mežu, jo nav jāiet pa smiltīm un ūdeni / Emīlija/. Beidzot sasniedzām galapunktu "Kraujās". Tur mums bija lielā ēšana. Gribēju ar Annu pastaigāties, bet visa pludmale ar jūras mēsliem. Kad spērām pirmo soli, Annas "krokšis" iestīga mēslos. Devos

4.b klases pārgājiens

Ir pagājusi vasara un pienācis laiks, kad skola aicina skolēnus uz jauno mācību gadu. Klasēs satiekas draugi, klasesbiedri un skolotāji.

Lai pirmās skolas dienas neliktos tik grūtas, mēs 4.b klase, nolēmām doties savā pirmajā rudens pārgājienā. Šoreiz izdomājām apciemot klasesbiedrus Svētciemā.

Lai ejot cauri Lauteru mežam

nebūtu garlaicīgi Ivo un Emīlijas mammas bija sagatavojušas uzdevumus. Mums bija jāatrod "pirātu dārgumi", kuri bija paslēpti dažādās vietās mežā. To palīdzēja atrast karte un fotoattēli. Līdz ar katra dārguma atrašanu saņēmām katru reizi jaunu uzdevumu. Mūsu galamērķis bija Svētciema parks. Šeit mēs pēc kartes atradām galveno dārgumu lādi. Tajā bija garšīgs pār-

steigums-desiņas un saldumi. Kamēr desas cepās, Ivo tētis un mamma mūs izvizināja ar traktoriem un parādīja mums fermu. Tad mēs devāmies atpakaļ uz parku. Mēs ēdām desiņas un dzīvojāmies bērnu laukumā. Atpakaļ braucām ar satiksmes autobusu. Paldies par brīnišķīgo pārgājieni Ivo un Emīlijas vecākiem!

Līva Zariņa, 4.b

Putnu vērošana

Bija auksts 4.oktobra svētdienas rīts. Mēs devāmies uz randu pļavām, lai piedalītos ik gadu notiekošajā putnu vērošanas akcijā rudenī. Katrs saņēma tās skati. Ornitologa pavadībā devāmies pa randu pļavu takām. Pārgājiena laikā mums stāstīja par dažādiem putniem, kurus

saskatījām, sadzirdējām. Redzējām baltos gārņus un pelēkos zivju gārņus. Dzirdējām skaļu dzeņu kalšanu, saskatījām tos kokos, saklausījām viņu čerkstošo balsi. Virs galvām mums ik pa brīdim pārlidoja lieli putnu bari. Mazākie putni lidoja baros, bet zosis veidoja kāšus. Vienā

no kāšiem bija vairāk nekā 100 putni. Pēc tam devāmies uz atjaunoto skatu torni, lai turpinātu vērot apkārtnē esošos putnus. Redzējām dažāda veida pīles, gulbjus u.c. putnus. Inta Soma mūs uzaicināja izspēlēt dažādas izzinošas spēles par putniem. Likām gan puzles, gan zīmējām, krāsojām, griežām putnu attēlus. Mūs filmēja ReTV, bet dažus pieaugušos intervēja, arī mūsu skolotāju Lolitu.

No mūsu klases šajā pasākumā piedalījās arī Madara Metuse. Kaut diena bija drēgna, tā bija interesanta un izzinoša. Ja vēlaties jauku pastaigu svaigā gaisā ar iegūtām jaunām zināšanām par putniem, iesaku piedalīties šādos pasākumos.

Elizabete Līcīte, 2.a

Būvējam rūķu mājas paši

Gatavojoties konkursam “Mūsu mazajam pārgājienam”, arī mēs paši kļuvām par celtniekiem. Iedomājāmies, kādas mājiņas mazajiem rūķīšiem mēs varētu uzbūvēt. Skolotāja ierosināja sadalīties grupās, kļūt gan par projektētājiem, arhitektiem, gan būt par celtniekiem. Katrai grupai vispirms bija jāzīmē skices savai rūķu mājiņai. Sekoja nākamais darbiņš-sameklēt tai materiālus. Meklējām mežā dažāda izmēra, resnuma, izskata vēja nolauztus koka zarus un citus dabas materiālus. Vienai grupai materiāli bija sagatavoti ar vecāku palīdzību. Tie bija atgriezumi. Kad viss bija sameklēts, mājturības stundā ķērāmies pie darba. Cits stiprinājumiem izmantoja līmi, cits auklas, bet visi čakli strādāja. Rezultātā no visa pagatavotā iekārtojām savu Rūķu ciemu. Vai tas būs līdzīgs

Tērvetes dabas parkā esošajam daudzi vēl nezināja. Svarīgākais, ka visam pamatā izmantojām koku. Vai darbs bija viegls? Laikam jau nē, jo darba gaitā daži mainīja savā projektā paredzētās detaļas. Bet tā jau notiek arī reālajā dzīvē!

Te dzīvos ļoti patriotiski noskaņoti rūķi. Rūķu ciemats izplestās... Kad Rūķu ciemats bija gatavs, nākamajā mājturības un

tehnoloģiju stundā gatavojām dekorus skolas gaitenim. Secinājām, ka nav nepieciešami veikālā pirkti materiāli, bet varam izmantot mežā salasītus dabas materiālus, lai pagatavotu skaistus dekorus skolas gaitenim. Mūsu veidotie un citu sākumskolas klašu skolēnu gatavotie dekoru priecēja visus.

2.a klases skolēni

1.septembris 4. a klasē

Pirmā septembra diena bija ļoti lietaina. Taču visjautrāk bija tas, ka beidzot esmu no brīvlaika projām, un esmu satikusi savus klasesbiedrus. Satiku skolotāju./ Meisija, Nellija, Emīlija, Rūta, Megija, Annija, Dāvids, Asnāte, Daniels/

Man patika, ka teica anekdoti un spēlēja teātri. Vismieklīgākais bija Lācis un Pepija. Es jutos kā pasakā. Kopā dziedājām "Alfabēta dziesmiņu"./Visi/

Mans brālis sāka skolas gaitas. Abi tagad esam viena ēkā un arī vienā gaitenī. /Tomass/.Arī mans brālis sāka skolas. Patika, kā es izskatos /Kristīne/

Gaidīju tēti. Un pamanīju, ka ir daudz lietussargu- tātad lietussargus!!! Bildēšanās! /Mikus/.

Man 1. septembris asociējas ar saulespuķēm, bērnu dārzu, mūzi-

kas skolu, draugiem un skolotāju. /Nadīna/

Man patika "Svilpe"-parasta zīmuļa galā, kuru mēs svilpām iesākot 4.klasi. /Meisija, Emīlija/

Mūsu skolā ir daudz jaunu skolotāju. Būs arī cita medmāsa.

Domāju, ka viņa būs tikpat jauka un sirsnīga, kā iepriekšējā./ Annija M./

Galds+ gulta + es = grūti pamosties!/ Nadīna/

**Pardomas apkopoja skolotāja
Edīte Liedeskalniņa**

Skolotāju diena

Mūsu skolā ir jauka tradīcija. Skolotāju dienā stundas vada 12.klases skolēni. Skolotājiem šī diena ir kā svētku diena ar atpūtas brīžiem un negaidītajiem pārsteigumiem un mīļiem apsveikumiem. Bija tikai divas stundas: matemātika un dabaszinības.

Mūsu matemātikas skolotājas bija Valērija Grigorjeva un Linda Kļusa. Taču dabaszinību skolotāji bija Artūrs Zmičerevskis un Kārlis Miežis. Matemātikas stundā bija mate-

mātikas spēles. Pirmā spēle bija ar bumbiņu. Skolotāja mums pameta bumbiņu un teica reizināšanas un dalīšanas darbības. Savukārt bumbiņu metot atpakaļ, bija jāsaņem rezultāts. Šī bija lieliska spēle. Otrā spēle bija sacensības reizināšanā un dalīšanā. Bija jāsadala grupās un jāraksta rezultāti. Kurš būs ātrāks -uzvarēs. Šī arī bija laba spēle.

Pēc tam bija spēle Pūces un Vārnas. Taču Vārnas zaudēja. Tā bija traka spēle. Bija arī sa-

režģītas spēles kā cietais rieksts. Ļoti interesanta stunda bija dabaszinības. Skolotāji pārbaudīja vai protam šķirot atkritumus. Pēc tam bija jāpagatavo plakāts par

dabu, zaļais dzīves veids. Bija jāpagatavo plakāts grupās pa četri. Lai būtu jauki bija mums arī mūzika.

Šī Skolotāju diena bija vislabākā! Paldies 12.klasei!

Ketija Alisija Kazaka, 4.b

Ko dara mūsu skolotāji brīvajā laikā?

Interesanti rakstīt pirmajam „Gliemežvāka” izdevumam, kad esu 5. klasē.

Šajā reizē aptaujājām dažus sākumskolas skolotājus par viņu hobijiem, vaļaspriekiem un aizraušanos pēc darba vai brīvajā laikā.

Skolotājai Lienei Juraikai patīk elpot svaigu gaisu pastaigājoties. Skolotājai Dacei Kašai patīk floristika, ceļot kopā ar ģimeni un strādāt dārzā. Skolotājai Edītei Liedeskalniņai patīk lasīt grāmatas, strādāt dār-

zā un veidot dažādus rokdarbus. Taču skolotāja Iveta Kupča uzskata, ka arī darbs var būt hobijs, jo viņai patīk strādāt savu darbu, bet patīk arī ceļot un baudīt netradicionālus, interesanti pagatavotus ēdienus.

Skolotāja Evija Kosītei Viļķina saka:

“Pirmkārt, man ļoti patīk grāmatu lasīšana.

Vēl man ļoti patīk fotografēt un attīstīt fotogrāfijas. Kā arī kolekcionēt, līmēt, griezt un at-

jaunot dažādus rakstus.”

Skolotājai Lolitai Valaņinai patīk palutināt savus mīļos ar gardien ēdieniem, izmēģinot dažādas jaunas receptes. Labprāt viņa blēņojas kopā ar saviem mazdēliem, darbojas dārzā, pēcpusdienās dodas garās, sportiskās pastaigās uz mežu.

Skolotāja Vineta Dance daudz laika pavada kultūras namā, jo dejo deju kolektīvā un spēlē teātri.

Patrīcija Altenburga, Ance Kalniņa, 5.a

Rudenīgās sajūtas

Esam jau piektklasnieki, taču mums patīk rakstīt un lasīt, tādēļ mēs – **5.a klase** nolēmām vēl šogad aktīvi darboties sākumskolas avīzē “Gliemežvāks”.

Mūsu rudens iesākās kā jau visiem ar 1.septembri, ar skrējieni “Trīs tilti”, kuru aktīvi apmeklējām katru gadu un protams ar ikdienas mācību darbu.

Esam projekta „Mammadaba” dalībnieki, tādēļ šogad apmeklējām Vijciema čiekurkalti, kura ir vecākā Latvijā, kura ir iekļauta Eiropas kultūras mantojuma sarakstā un kura vēl darbojas! Vai zināt cik grūts ceļš ir ejams kokam, lai tas izaugtu par lielu koku? Šeit sēklas jaunu mežu audzēm tiek

arī to apmeklēt.

Ekskursijas izklaides daļu mēs turpinājam Valmierā „Sajūtu parkā”. Sajūtas, kuras izbaudījām ejot pa baskāju taku, nevar aprakstīt, tās ir jāizjūt katram pašam. Bija vēsa diena, bet tas mūs neatturēja tvert rudens sajūtas caur plikām pēdām – gājām pa čiekuriem, akmentiņiem, Valmieras stikla šķiedras bumbiņām, koka gabaliņiem un rudens krāsainajām lapām. Ar to viss nebeidzās. Turpinājam ceļu pa TAKU KOKOS! Jā, likās, ka ir nedroši, bet mēs daudzi pārvarējām sevi, uzveicām bailes no augstuma, pārbaudījām savus spēkus, pierādījām tieši sev, ka „Es varu!”. Taka noslēdzās ar pārbraucienu pār viltīgāko Latvijas upi – Gauju, pa gaisa ceļu ar trīsi. Tās ir neaprakstāmas sajūtas un izjūtas.

Mums izdevās izjust visdažādākās sajūtas rudenī, to novēlām arī katram no jums.

**5.a klases skolēnu
vārdā klases audzinātāja
Iveta Kupča**

Kad cītīgi esam mēnesi iegūtas, izmantojot tās pašas – mācījušies, nolēmām doties rudens ekskursijā. Mūsu klases ekskursijas parasti sastāv no divām daļām – izglītojošā daļa un izklaides daļa.

iegūtas, izmantojot tās pašas – vairāk kā 100 gadu vecās – oriģinālās iekārtas! Tas mūsos radīja lielu izbrīnu. Mums ļoti patika šī vieta, mēs daudz uzzinājām un iesakām Jums visiem

Tējas stunda

Klāt piektdiena – 11.septembris – Dzejas stunda. Šai stundai gatavojāmies īpaši, jo visā valstī svinēja dzimšanas dienas Aspazijai un Rainim. Mēs atradām dzejoļus, kuri mums patika. Tos ilustrējām. Stundā runājām tos.

Gandrīz jutāmies kā dzejnieki vai aktieri. Šī stunda nenotika kā parasti. Tā bija īpaša. Uzklājām tējas galdu. Varējām sasēsties kā viena liela ģimene. Runāt dzeju, un tāpat, patērzēt, iemalkot tēju un iegrauzt kādu cepumu.

Kopā sēžot, mēs tiešām jutāmies kā viena liela ģimene. Visinteresantākais bija tas, ka skolotāja mums stāstīja, pat tā kā jāuzvedas pie galda tādā brīdī.

1. noteikums : Ja vajag ieliet tēju, tad ir jāpalūdz. Ja pasniedz – “Paldies !”

2. noteikums: Ja gribas cepumiņu, tad : “Lūdzu, pasniegsi cepumiņu?”

3. noteikums: Ja vēlas iet prom no galda, tad : “Lūdzu, atvainojiet.”

Es šādas tējas stundas gribētu vēl un vēl, jo var iemācīties daudz labas lietas. Tas patiešām ir jauki un interesanti.

Ceru, ka vēl šāda stunda būs!

Meisija Sproģe, 4.a

Pirmā klases ballīte

Šī bija pirmā mūsu klases ballīte 2.klasē. Par ballīti klases audzinātājai Lolitai ierosināju es kopā ar savām klases draudzenēm. Gājām pie audzinātājas ar ierosinājumiem, kā sarīkot klases biedriem interesantu pasākumu. Tā nu mēs plānojām spēles un nodarbes, kā arī dekorācijas. Klases ballītē mēs spēlējām kļusos telefoniņus, mums bija sava modes skate, interesants bija uzdevumu kamoliņš un līdz asarām smējāmies pārgērbšanās spēlē. Lai nebūtu jāpērk našķi, skolotāja izdomāja mājturības un tehnoloģijas stundā gatavot dažādas maizītes un klāt galdus ar pašu gatavotām dekorācijām. Kad klases ballīte bija beigusies,

katram pašam bija jānovāc savi galdi. Man palīdzēja manas draudzenes- Paula E., Elīza, Mare, Elizabete, Tīna. Beigās pa grupām spēlējām dažādas galda spēles. Ballīte visiem ļoti patika. Tā bija izdevusies. Lielākais

prieks, ka visu izplānojām, paveicām paši patstāvīgi, un varējām visa klase pabūt kopā pirms rudens brīvdienām.

Ance Ozoliņa-Mennika, 2.a

Ceļš līdz “Mūsu mazais pārgājiens”

Esam 2.a klases skolēni. Jau otro gadu piedalāmies konkursā “Mūsu mazais pārgājiens”. Ne mirkli nebija šaubu, ka mums jāpiedalās, jo kā pirmklasnieki jau uzsākām izziņāt koku, tā izmantošanas iespējas, lielo nozīmi ikviena cilvēka dzīvē. Pirmajā klasē veicām izpēti mūsu pilsētā, vērojām skolas mājturības un tehnoloģiju klasē, ko skolēni stundās pagatavo no koka, bijām ekskursijā, apmeklējām izstādi Mežaparkā par koku. Visu mācību gadu kopā ar vides speciālisti Intu Somu pētījām un mācījāmies atpazīt kokus dažādos gadalaikos un veicām vēl citas aktivitātes. Rezultātā vairāki klases skolēni šogad apmeklēja kokapstrādes pulciņu, kur mācās no koka pagatavot dažādas lietas.

Tāpēc šogad nolēmām iesākt zināšanu uzkrāšanu par koku, tā

izmantošanu, turpināt. Pētījām, kādi literatūras materiāli pieejami pašiem klasē. Izrādījās, pieejami daudz, lai gūtu vēl lielāku priekšstatu par koku.

Par pārgājiena/ekskursijas maršrutu nebija ilgi jādomā, kaut ceļš ir tāls no Salacgrīvas līdz Tērvetei. Bet tas bija to vērts. Tādas koka interesantas izmantošanas iespējas Latvijā tādā apjomā laikam nevar redzēt nekur citur. Bērni bija iespaidu pilni. Savos domrakstos daudzi

no viņiem rakstīja, ka tā bijusi “laimīgākā diena” viņu mūžā. Bet mūsu diena bija par īsu un nepaspējām visu apskatīt. Zinu, ka bērni vēl pierunās braukt uz Tērveti arī savus vecākus.

Pirms ekskursijas paši daudz darbojāmies ar koku. To darīsim arī turpmāk. Esam arī Mammadaba Meistarklase. Dažādas aktivitātes plānojam arī šajā mācību gadā.

2.a klases audzinātāja Lolita

Gūstam gandarījumu

Rudens atnāk ar tumšiem vakariem, ar dažādām pārdomām. Jauki, ja cilvēkiem ģimenē ir kopīgas intereses, kopīgi veicami darbi, kopīgas sarunas. Bet ir tik daudz cilvēku, kuriem no tā visa dažādu iemeslu dēļ nekā nav. Tādi, pirmkārt, ir vecie

ļaudis. Tāpēc arī 2.a klases skolēni ik pa brīdim vēlas sagādāt kādu nelielu pārsteigumu “Brīzes” senioriem. Vispasaules Veco ļaužu dienā skolēni izgatavoja apsveikuma plakātu ar laba vēlējumiem visiem “Brīzē” dzīvojošiem, bet skolotāja izcepa

kūciņas-vāverītes, lai pārsteigtu seniorus šajā dienā.

Arī “Labo darbu nedēļā” paši skolēni ieteica parūpēties par senioriem. Visu nedēļu skolēni gatavoja labo domu kuģīšus, domāja par priekšnesumiem, ar kuriem sagādāt pozitīvas emocijas vecajiem cilvēkiem. Kad pienāca diena doties uz “Brīzi”, skolēni uzzināja, ka daži no vecajiem cilvēkiem ir saslimuši, un iestādē ir karantīna. Skolēni bija sarūgtināti, ka pārsteigums neizdosies, kā iecerēts, tomēr labo domu kuģīši senioriem tika nogādāti. Darot citiem labu, paši gūstam gandarījumu par paveikto.

2.a klases audzinātāja Lolita

Saulespuķe-tas nav joks...

*Lai aug tava saulespuķe gara,
gara, gara...Kad tā būs tevi pār-
augusi, ņem to un ved mērīties
ar citām. Kura būs tuvāka sau-
lei?*

Pavasārī ar saviem 1.a klases skolēniem nolēmām puķu podiņos iesēt 2 saulespuķu sēkliņas un vērot, kā tās uzdīgst, kā pieņemas garumā, resnumā. Visus

cik centīgi viņi tās kops. Vasarā man kā skolotājai bija liels prieks ieraudzīt portālā draugiem.lv ieliktās skolēnu fotogrāfijas ar vareni izaugušām saulespuķēm. Skolēni šim vasaras projektam bija piegājuši ar lielu atbildību. Bet interesantākais sekoja, kad skolēni septembra sākumā, esot otrklasniekiem,

atveda uz Eiropu kā dekoratīvo augu parkiem un dārziem, bet izrādījās, ka tās lietojamas uzturā un ir lieliski nektāraugi. Jasmīne bija sacerējusi dziesmiņu ar visu piedziedājumu par savu Aspaziju un Raini (radošie darbi būs lasāmi skolas avīzītē "Gliemežvāks"). Mares Malvīnes uz skolu atnestajai saulespuķei bija 9 ziedi, 16 pumpuri un 7 zari. Bet Adriana saulespuķes galva svēra 2,6 kg. Rekordi bija arī saulespuķu garumos. Interesanti, ka no vienas paciņas iesētām sēkliņām izauga dažādas saulespuķes-gan ar vienu lielu ziedu, gan ļoti daudz ziediem. Klausoties skolēnu stāstījumos, secināju, ka šajā projektā bija iesaistījušies gan vecāki, gan vecvecāki, ka skolēniem šis vasaras uzdevums tiešām bijis interesants. Bērni ir pateicīgi saviem vecākiem, vecvecākiem. Arī es izjutu gandarījumu, ka iecere sekmīgi realizējusies. Skolēni varēja dzīvē pārliecināties par saulespuķēm raksturīgo heliotropismu- spēju gan to lapām, gan ziediem griezties pret sauli. Pēc interesantām prezentācijām, mēs gleznojām saulespuķes. Darbi izdevās tiešām skaisti. Manā dārzā šovasar arī auga un vareni ziedēja daudz saulespuķu. Pēc savu audzēkņu ieteikumiem, mums jau radusies ideja nākamās vasaras projektam.

Lai arī jūsu dārzos nākamajā vasarā aug krāšņas saulespuķes, kas dejo līdz saules ritējumam, bet mēs jau domājam par jauniem izaicinājumiem!

**2.a klases audzinātāja
Lolita Valaņina**

vērojumus skolēni pierakstīja sagatavotā dienasgrāmatiņā "Mans saulespuķes stāsts". Mazo pirmklasnieku interese par savām dīgstošajām saulespuķēm bija tiešām liela. Katru rītu, ie-nākot klasē, tālākais ceļš veda apskatīt, kādas izmaiņas notikušas ar augiem pa nakti. Ne visiem saulespuķes uzdīga vienlaicīgi, stiepās garumā vienlaicīgi. Bija uztraukumi, jautājumi, kāpēc tā.

Maija beigās katrs savu lolojumu nesa uz mājām, lai iestādītu pie savas mājās, savā dārzā vai vecmāmiņas dārzā. Sekoja uzdevums vasarai- rūpēties par savām saulespuķēm, veikt vērojumus, pierakstīt, zīmēt, fotografēt...Kādas tās izaugs, bija atkarīgs no pašiem bērniem, no tā,

stāstīja par savu vasaras veikumu. Kādi gan vārdi bija izdomāti puķēm: Aspazija un Rainis, Saulīte un Hanna, Marina un Helvijs, Saulīte un Mēnestiņš, Diāna un Pipariņa. Tā varētu turpināt. Tika lasīti pašu sacerēti dzejoļi, dziesmas, pasakas. Jasmīne, Elizabete un Mare Malvīne bija internetā sameklējušas daudz interesantu faktus par saulespuķēm. Mare Malvīne pastāstīja klasesbiedriem par Vinsenta van Goga gleznām, kurās mākslinieks parādījis saulespuķu skaistumu. Uzzinājām, ka 1888. gadā radītā glezna "Saulespuķe" šobrīd novērtēta 75 miljoni dolāru apmērā. Elizabete pastāstīja, ka saulespuķes dzimtene ir Centrālamerika un Dienvidamerika. Spānijas jūrnieki ceļojot to

Radošie darbi

Latvijas vasara

Latvijas skaisto vasaru
rotā prieks un laime
rotā ugunscura krāšņums Jānos
rotā ziedu vainags galvā.
Es to jūtu tu to jūti.
Kad vējš un saule jūrā lūgti.
Ieskaties tik acīs un redzi
tā mirdz !
Tā Latvijas vasara mūsu!

Elizabete Kalniņa, 4.b

Attā lapas, čau sniedziņ!

Attā lapas, čau sniedziņ,
baltais, smalkais sniedziņ!
Kur lapas ies?
No kurienes sniedziņš skries?
Nezinu, bet gaidīšu atpakaļ la-
pas!

Emīlija Bergmane, 4. b

Atvadas no rudens

Pa rudens krāšņo lapu ceļu
projām aiziet vasariņa.
Rudens lieliem soļiem steidz
ieņemt savu vietu
un kā jau darbīgs vīrs,
ķeras viņš pie darbiem lieliem.

Saaudzēto ražu novāc,
lapas krāsot lielais prieks
itkā darbiņš šis būtu nieks.
Krāšņs un skaists grib rudens būt
priecēt cilvēkus ar dabu
rudens jūt.

Andrea Helēna-Valjusa, 4.b

Doma

Domāju, domāju...
Neizdomāju.
Domāju, domāju...
Izdomāju!
Bet par ko es domāju?
Priekš dzejoļa tas par maz!
Maz, maz, maz...
Bet kas tad tas?
Vārdi parādas burtnīcā
Veidā rakstiskā.
Skaisti un glīti
Burti vīti.
Burti savijušies,
Vārdi satikušies.
Burts pie burta,
Vārds pie vārda
Un tie teikumus mums rada.
Teikums nostiprināt un jau drošs
Teksts ir beidzot dabūts spožs.

Megija Dace Henkuzena, 4.b

Tērvetes dabas parkā

Rūķīt, Rūķīt,
Kur tava mājiņa?
Tērvetes parkā,
Rūķu mežā,
Rūķu ciemā.
No Latvijas koka.
Rūķīt, Rūķīt,
Kā cēli mājiņu?
Cirtu, cirtu,
Vēlu, vēlu,
Slēju, slēju,
Baļķus lielus, simtgadīgus
Cik vien spēju.
Skaista tava mājiņa.
Bet arī citas bija skaistas nūdien.
Kāpelējām, vingrojām,
Skraidījām un dziedājām,
Koku izmantošanu pētījām.
Gudrību daudz uzkrājām,
Un par kokiem uzzinājām.
Un ne tik vien...
Tērvetes dabas parku apmeklējām
Prieka pilni, kā arvien.

2.a klase

Mana Saulespuķe

Saulespuķi savā dārzā
Šogad stādīju es braši.
Saules stari samīloja,
Lietutiņš to padzirdīja.
Puķe auga garumā,
Garāka par mani vēl...
Tagad puķe uzziedēja.
Bitītes pēc medus skrēja.
Manam priekam pilna
Saulē starojošā Saulespuķe.

Ance Ozoliņa-Mennika, 2.a

Saulespuķe

Emīlija iestādīja
Saulespuķi dārziņā.
Laistīja, pie stībām sēja,
Skaista uzziedēja tā.

Auga ātri gara, gara,
Ko lai tādai puķei dara?
Man jau pāri, mammai pāri,
Saule zied pār visiem pāri.

Emīlija Zaprauska, 2.a

Puķes, puķes, puķītes! (dziesmiņa)

Kad saulespuķe uzziedēja,
Tā savus zelta starus lēja.
Kad citas puķes skatījās,
Tām zelts acīs laistījās.

Piedz.

Puķes, puķes, puķītes,
Mazas, lielas, visādas,
Sārtas, rozā, krāsainas,
Puķes, puķes, puķītes!

Tā visas puķes vienā laukā
Dienā saulainā un jaukā,
Nu visas tikai zied un zied
Un savas dziesmas dzied un dzied.

Piedz.

Puķes, puķes, puķītes,
Mazas, lielas, visādas,
Sārtas, rozā, krāsainas,
Puķes, puķes, puķītes!

Jasmīne Majore, 2.a

Mesā gāju mellenēs
Bet ieraudzīju brūklenīti
Sēš tā sūnu krēslīnā
Raudsijās man acīnās

Redaktore - Lolita Valaņina

Korespondenti – Ance Kalniņa, Rolands Daugulis, Jasmīna Marija Altenburga, Ernests Jānis Kupčs, Katrīna Kūrena, Evija Keiša, Sintija Grīnvalde, Dagnija Kuka, Mikus Rodrigo Viļķins, Elīza Eglīte, Paula Eglīte, Jasmīne Majore, Ance Ozoliņa-Mennika, Elizabete Līcīte, Mare Malvīne Īstenā, Madara Metuse, sk. Edīte Liedeskalniņa, Līva Zariņa, Ketija Alīsiņa Kazaka, Patrīcija Altenburga, Ance Kalniņa, sk. Iveta Kupča, Meisija Sproģe, Emīlija Bergmane, Andrea Helēna-Valjusa, Megija Dace Henkuzena, Emīlija Zaprauska, Jasmīne Majore, Estere Zvejniece, Jasmīne, Anna Simsone, Ance Rubene, Evija Kosīte-Viļķina.

Datorsalikums - Ritvars Zvejnieks

Korektore - Lolita Valaņina